

Մ ՈՒՐԻ Զ ԱԿՈՐ

ՍՈՒՐԻ ՅԱՆՈՐ ԿՈՆՍՏԱՆՍՏԱՆՍԻ ՄԱՅՐ ԵՆԵՂԵՑԻ

ՏՈՒ Ս. ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ

12 ԱՊՐԻԼ 2020

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	էջ 1
Քրիստոսի Յարութիւնը...	էջ 2

ԳՈՐԾՔ ԱՌԱՔԵԼՈՑ ԳԻՐՔԷՆ (1.15-26)

Համբարձումէն քանի մը օրեր ետք, երբ շուրջ հարիւր քսան հաւատացեալներ մէկտեղուած էին, Պետրոս ոտքի ելլելով ըսաւ.

«Եղբայրներ, պէտք էր կատարուէր Սուրբ Գիրքին մէջ գրուածը, այն ինչ որ նախօրօք Սուրբ Հոգին ըսած էր Դաւիթի բերնով՝ Յուդայի մասին, որ Յիսուսը ձերբակալողներուն առաջնորդողը եղաւ: Յուդա մեր խումբէն էր, մեզի պէս առաքելական ծառայութեան համար ընտրուած: Բայց իր անիրաւ մատնութենէն ետք, որուն վարձքով ազարակ մը գնեց, երեսնիվայր ինկաւ այնտեղ եւ փորը ճեղքուելով՝ փորոտիքը դուրս թափեցաւ: Բոլոր Երուսաղէմացիները այս մասին իմացան, եւ այդ պատճառով այդ ազարակը իրենց բարբառով “ակեղ դամա”, այսինքն՝ “Արեան ազարակ” կը կոչեն: Արդ, Սաղմոսներու գիրքին մէջ գրուած է. “Թող անոր տունը աւերակ մնայ, եւ մարդ հոն չընակի” իսկ ուրիշ տեղ մը կ’ըսէ. “Իր պաշտօնը ուրիշ մը թող առնէ”: Այստեղ կան մարդիկ որոնք միշտ մեր հետը եղած են Տէր Յիսուսի երկրաւոր առաքելութեան ամբողջ տեւողութեան, Յովհաննէսի ձեռքով անոր մկրտութենէն մինչեւ երկինք համբարձման օրը: Ասոնցմէ մէկը

պէտք է տասնըմէկիս միանայ՝ Քրիստոսի յարութեան վկայ ըլլալու համար»:

Այն ատեն հաւատացեալները երկու հոգի ներկայացուցին. Բարսաբա կոչուած Յովսէփը, որ արդար մականուանուեցաւ, եւ Մատաթիան: Ապա հետեւեալ աղօթքը ըրին. « Դուն, Տէ՛ր, որ կը ճանչնաս բոլոր մարդոց սիրտերը, ցո՛յց տուր մեզի թէ այս երկուքէն ո՞ր մէկը կ’ընտրես առաքելական այս պաշտօնին համար, որմէ Յուդա ինկաւ՝ ինքն իր ճամբան երթալու համար»:

Ապա երկու անուններուն վրայ վիճակ ձգեցին: Վիճակը Մատաթիային ելաւ, եւ անիկա տասնըմէկ առաքեալներուն կարգին դասուեցաւ:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ (16.1-8)

Շաբաթ օրը երբ անցաւ, Մարիամ Մագթաղենացին, Մարիամ՝ Յակոբի մայրը եւ Սողոմէն գացին խունկեր գնեցին եւ պատրաստեցին, որպէսզի երթան եւ օծեն Յիսուսի մարմինը: Կիրակի առաւօտ կանուխ, արեւածագին, գերեզման եկան: «Ո՞վ պիտի գլորէ գերեզմանի մուտքին դրուած քարը», կը հարցնէին իրարու, որովհետեւ քարը շատ մեծ էր: Սակայն երբ նայեցան, տեսան որ քարը արդէն իսկ գլորուած էր: Գերեզմանէն ներս մտան եւ ճերմակ զգեստ հագած երիտասարդ մը տեսան, որ աջ կողմը նստած էր: Սարսափեցան: Երիտասարդը ըսաւ անոնց. «Մի՛ վախնաք, գիտեմ որ խաչուած Նազովրեցի Յիսուսը կը փնտռէք. բայց

... հոս չէ, յարութիւն առաւ:

հոս չէ, յարուժիւն առաւ: Տեսէ՛ք, զինք հոս դրած էին: Այժմ գացէք, ըսէք իր աշակերտներուն եւ Պետրոսի, որ ահա Յիսուս ձեզմէ առաջ կ'երթայ Գալիլիա. հոն պիտի տեսնէք զինք, ինչպէս որ ըսած էր ձեզի»:

Երբ ասիկա լսեցին, դուրս փախան գերեզմանէն, զարհուրած եւ ապշահար, ու ոչ մէկուն բան մը ըսին, որովհետեւ կը վախնային:

ԿԵԱՆՔԻ

ԱՄԵՆԱՊԱՐԳԵՒ ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ

ՊԱՏԳԱՍ

ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴ՝
ԳԵՐՇ. ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

«Ես եմ Յարութիւնը եւ կեանքը»:

Բերթեհէմէն մինչեւ Գալիլիա ու Երուսաղէմ...

Աստուածորդիին ձայնն է, որ կը լսուի՝ ԵՍ ԵՍ ՃԱՆԱՊԱՐՀԸ, ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԿԵԱՆՔԸ:

Գեթսեմանիէն մինչեւ Գողգոթա... Աստուածորդիին ձայնն է, որ կը լսուի դարձեալ՝ ԵՍ ԵՍ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԿԵԱՆՔԸ:

Նորափոր ու Կոյս տապանէն... Աստուածորդիին ձայնն է որ կը լսուի դարձեալ աւելի հաստատակամ՝ «Մի լար, ո՛վ կին, ես ողջ եմ...», «Մի լար ցաւագին անմահը յարութիւն առաւ...»:

Հրաշափառ Յարութեան աւետիսն է, որ կը հնչէ դարձեալ ու կը տարածուի ամենուրեք:

Այսօր, երկինքի մէջ հրեշտակները կ'ուրախանան մարդոց համար եւ երկինքէն իջնելով կը փոխանցեն աշխարհին մեծագոյն աւետիար, թէ՛ ՅԱՐԵԱՒ ԱՍՏՈՒԱԾ:

Այսօր երկրի վրայ սպրոդ քրիստոնէականերս ինչպէս կ'արձագանգենք այս աւետիսին, հակառակ տիրող անբնական, վտանգաւոր եւ անորոշ կացութեան. կ'ուրախանա՞նք, կը ցնծա՞նք հրաշալի այս լուրով, թէ «Խաչեալը Յարութիւն առաւ, ձեզ բողոքի Յարութիւն կը պարգեւէ» (Շարական):

Այս հարցումը այսօր բողոքիս կ'ուղուի՝ ինձի եւ քեզի. յիրաւի կ'ուրախացնէ՞ այս աւետիսը եւ կամ ինչո՞ւ պէտք է ուրախացնէ: Միթէ բողոքս ալ նոյն վախի զգացումը չունի՞նք, թէ վատը՝ գալիքը ինչ անակնկալներով լեցուն է: Անորոշութեան մէջ կը տուայտինք, թէ պիտի կարենա՞նք յաղթահարել կործանարար համաճարակի բարդութիւններուն, անհատապէս եւ կամ հաւարարար:

Կարծէք Գեթսեմանի պարտէզին մէջ ենք այսօր աշակերտներուն հետ. մեզմէ ոմանք շուարած են, ուրիշներ անորոշութեան գիրկը խորասուզուած, շատեր՝ յուսահատ հոգեվիճակ մը կ'սպրին: Կարծէք նորաբոյս համաճարակը այսօր առաւել եւս կը խորացնէ անկար, աղքատ, հիւանդ, գործազուրկ եւ կամ տարեց մարդոց դժուարութիւնը, ցաւն ու տառապանքը:

Այսօր, բողոքս ալ ինքնամեկուսացման մէջ ենք մեր տուններուն մէջ: Այս ընթացքին, բողոքս ալ հասկցանք որ հաւասար ենք համաճարակին ստեղծած վտանգաւոր հարուածին դիմաց, բողոքս ալ տկար ու անկատար արարածներ ենք: Վերջապէս, հասկցանք, որ մենք ինքնարաւ չենք, կարիքը ունինք ուրիշ մարդոց եւ ուրիշներ ալ մեզի, մէկ խօսքով իրարու կարիքը ունինք: Հապա, որքա՞ն կարիքը ունինք Փրկիչի մը, որ իր փրկարար ձեռքը երկարէ եւ մեզ ազատագրէ չարէն, աներեւոյթ թշնամիէն:

Հետեւաբար, պէտք է ցնծութեամբ լեցուինք, ուրախանանք, որովհետեւ Աստուածորդին,

մեր Փրկիչը՝ Յիսուս Քրիստոս կ'ազատագրէ մարդը մեղքի եւ մահուան գերութենէն, եւ ինչպիսի մեծ հրաշք, Միաշաբաթի առաւօտուն գերեզմանի դուռն անգամ՝ վէմը չկա՛ր, հրեշտակի ձայնն էր, որ կը լսուէր, թէ՛ Քրիստոս Յարութիւն առած է մեռելներէն եւ իր մահով յաղթանակ կը տանի մահուան վրայ եւ մեզմէ ընդմիջտ կը հեռացնէ մեղքը:

Պէտք է ուրախանանք, որ Քրիստոս մահը խափանեց եւ անմահութեան յոյսը եւ յաւիտենական կեանքի երաշխիքը տուաւ մեզի:

Պէտք է հրճուինք, որ Աստուածորդիին յարութեամբ մահն է, որ յաղթուեցաւ եւ աստուածապարգեւ կեանքն է, որ յաղթականօրէն վերադարձաւ աշխարհ, այլ բանի՛ մարդկութիւնը Նոր Կեանք ստացաւ Յիսուս Քրիստոսով. լսենք Իր ջինջ ձայնը, որ դարերու խորքէն կու գայ ու դէպ անմահութիւն կը տարածուի, յաղթականօրէն ըսելով՝ «ԵՍ ԵՄ ՅԱՐՈՒԹԻՒԻՆԸ ԵՒ ԿԵԱՆՔԸ»:

Այս օրերուն, մանաւանդ երբ մահուան երկիւղը կ'ապրինք, արդէօք կա՞յ աւելի գեղեցիկ ու քաղցր հրաւեր, ԵՍ ԵՄ ԿԵԱՆՔԸ...: Կեանք մը, որ աստուածային անհուն սիրոյ շողակայծումն է: Կեանք մը, որ հաշմանդամներուն քալել կու տայ, կոյրերուն աչքերը կը բանայ, հիւանդները կ'առողջացնէ ու մեռելներուն յարութիւն կու տայ:

Վերջապէս, այսօր մարդը անդրադարձաւ եւ ըմբռնեց որ ինք կատարեալ չէ, ամենագէտ չէ, ամենակարող չէ...: Եւ հետեւաբար, անորոշութեան խաւարին մէջ տուայտող մարդկութեան համար այսօր կա՞յ աւելի հրապուրիչ ու առաջնորդող հրաւեր, քան ԵՍ ԵՄ ՃՇՍԱՐՏՈՒԹԻՒԻՆԸ...: Ըշմարտութիւն մը, որ բոլորին կը խօսէր, կը քարոզէր, աղօթք կը սորվեցնէր եւ կ'առաջնորէր աստուածգիտութեան լոյսին: Մէկ խօսքով, կը թելադրէր հեռանալ մեղքէն, չարէն, ատելութենէն եւ թշնամութենէն եւ դառնալ ԻՍԱՆԱԼԻ ԼՈՅՍԻՆ:

Յոգնաբեկ ու տառապեալ մարդկութեան համար կա՞յ աւելի մխիթարիչ ու կազդուրիչ

հրաւեր մը, քան՝ ԵՍ ԵՄ ՃԱՆԱՊԱՐՀԸ...: Ծանապարհ մը, որ կը կանչէ անառակ որ-դին վերադառնալու իր հարազատ տունը: Ծանապարհ մը, որ տուն կը կանչէ զոջացողը, խոստովանողն ու ապաշխարողը՝ ժառանգելու յաւիտենական կեանքը:

Ծանապարհ մը, որ մահուան սարսափը կը փարատէ:

Ծանապարհ մը, որ կեանքի անմահութեան ճամբան կը լուսաւորէ: Ծանապարհ, որ Յարութեամբ ՆՈՐ ԿԵԱՆՔ կը պարգեւէ:

Միս՝ պատգամը մեծագոյն Հրաշքին՝ ՀՐԱՇԱՓԱՌ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ...

Միս՝ ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ ԱՍՏՈՒԱԾԱՊԱՐԳԵՒ ԿԵԱՆՔԻՆ:

Սիրելի՛ հարազատներ,

Կեանքի յարութեան ըղձանքով եւ հաւատքի ջերմ սպրումներով կ'ողջունեմ բոլորդ՝ անխտիր:

Այո, կացութիւններ կան, որ մենք չենք կրնար փոխել, սակայն պէտք ունինք քաջութեան, համբերութեան, զգուշութեան եւ իմաստութեան: Թող Յարութեան տօնը վերանորոգէ մեր հաւատքը կենդանի եւ նոր ու անմահական կեանք պարգեւէ բոլորիս:

Կ'աղօթեմ, որ ճգնաժամի խաւարին մէջ, Յարուցեալ Փրկիչին լոյսը փայլատակէ, Քրիստոսի անմահական սէրը ճառագայթէ ու մանաւանդ թափուր գերեզմանէն շողարձակուող Յարութեան լոյսը քաջակերէ:

Փա՛նք հրաշափառ յարութեանդ Քո, Տէ՛ր...

Քրիստոս Յարեալ ի մեռելոց:

Օրինեալ է Յարութիւնն Քրիստոսի:

Աղօթարար՝

ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

Առաջնորդ

Գանատայի Հայոց Թեմին